

บทที่ ๔

การประยุกต์หลักพุทธจริยธรรมในการครองเรือนของหญิงไทยที่แต่งงานกับ ชาวต่างชาติ ในเขตอำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด

๔.๑ การประยุกต์หลักพุทธจริยธรรมที่หญิงไทยที่สมรสกับชาวต่างชาติ

การครองเรือนที่จะทำให้ครอบครัวเป็นสุข จากการสัมภาษณ์จะเห็นได้ว่าหญิงไทยที่สมรสกับชาวต่างชาตินั้น ยึดปฏิบัติในศีล ๕ ซึ่งเป็นพื้นฐานของการดำรงชีวิต ศีล เป็นสิ่งปรกติที่ความเป็นคนสามารถปฏิบัติได้ถึงแม้ว่าจะปฏิบัติได้ครบทุกข้อก็ตาม นอกจากศีล ๕ แล้วหญิงไทยที่สมรสกับชาวต่างชาติ ยังยึดหลักปฏิบัติตามหลัก สังคหวัตถุ ๔ คือ การให้ทาน คำพูดจาที่เต็มไปด้วยความรักความเห็นอกเห็นใจ ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน การช่วยเหลือ การทำประโยชน์ให้กันและกัน และช่วยเหลือส่วนรวม ร่วมทุกข์ร่วมสุข จะเห็นได้ว่า หญิงไทย ที่สมรสกับชาวต่างชาตินั้นส่วนใหญ่จะเคยมีครอบครัวคนไทยมาแล้ว และประสบกับปัญหาทั้งความ ไม่ซื่อสัตย์ ความเจ้าชู้ ความไม่รับผิดชอบของสามีคนไทย มีประสบการณ์ในการใช้ชีวิตครอบครัวที่ยากจนลำบาก เมื่อได้สมรสกับชาวต่างชาตินำประสบการณ์ที่ได้รับเหล่านั้นมาปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น และได้เรียนรู้ว่าชาวต่างชาตินั้นรักความซื่อสัตย์ ความจริงใจ มีสัจจะ ให้เกียรติภรรยา

จากชีวิตที่ลำบาก ยากจน ความไม่ซื่อสัตย์ของสามี ความไม่รับผิดชอบ กินเหล้าเมายา เล่นการพนัน และอาจจะมาจากความไม่รับผิดชอบของตนเองจึงทำให้ชีวิตครอบครัวกับชายไทยต้องล้มเหลว จนถึงกับหญิงไทยบางคนต้องหนีออกจากบ้าน และไปประกอบอาชีพที่พหยา เช่น จาก คูที่ ๑๒ แต่งานกับชายไทยมีชีวิตที่ทุกข์มากเพราะสามีไม่รับผิดชอบ ทำงานทุกอย่างเพื่อเลี้ยงครอบครัว ขณะที่ตั้งครรภ์บุตรคนที่สองสามีทุบตีทุกวัน สามีทั้งดื่มเหล้าเล่นการพนัน เจ้าชู้ ไม่รับผิดชอบต่อครอบครัว ด้วยความรักจึงยอมอดทน แต่ก็มาถึงวันที่ความอดทนหมด หนีออกจากบ้านทั้งขณะที่ตั้งครรภ์อยู่สามีก็ตามกลับมาอีก วันหนึ่งเดินออกจากบ้านมีเสื้อผ้าชุดที่ใส่เท่านั้น ไปตายเอาดาบหน้าเจอคนรู้จักจึงขอนั่งมอเตอร์ไซด์มาต่อรถกลับบ้านพ่อแม่ พอคลอดบุตรแล้ว เพื่อนชวนไปพยายาก็ไปกับเพื่อนใช้ชีวิตทุกอย่างที่อยากทำ และได้รู้จักกับชาวต่างชาติคบกันได้ ๒ ปี ก็สมรสกัน ชีวิตมีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น แต่ในขณะที่มีความทุกข์หญิงไทยมักจะอาศัยวัดเป็นที่พึ่งทางใจ เป็นอีกประการหนึ่งที่ทำให้หญิงไทยศึกษาในหลักธรรม รู้จักรักษาศีล ๕ รู้จักสังคหวัตถุ ๔ ซึ่งหลักธรรมทั้ง ๒ นี้เป็นรากฐานของการครองเรือน

สังคหัตถ์ ๔ เป็นธรรมที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ เป็นหลักธรรมที่สำคัญในการครองเรือนที่หญิงไทยที่สมรสกับชาวต่างชาติยึดถือและปฏิบัติโดยที่ตนเองไม่รู้ตัว เช่น ปิยวาจา การพูดกันอย่างรักกัน ซึ่งจากการสัมภาษณ์ และจากแบบสอบถามหญิงไทยจะพูดด้วยถ้อยคำที่ไพเราะ มีสาระ ไม่เพื่อเจ้อ หรือแม้แต่การให้ทาน การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การให้ปัน การช่วยเหลือซึ่งกันและกันและผู้อื่น สิ่งเหล่านี้หญิงไทยเราปฏิบัติต่อสามีตลอดจนญาติพี่น้องของสามี จึงทำให้เป็นที่ยอมรับของครอบครัว ทำให้ตัวเองและครอบครัวมีความสุข

หญิงไทยในเขตอำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด ยังคงยึดถือปฏิบัติตามประเพณีของชาวอีสาน เพราะในวิถีชีวิตตั้งแต่เกิดก็ได้พบได้ปฏิบัติตามที่บิดามารดาของตน และยังยึดมั่นในพระพุทธศาสนา ในทุกเดือนจะต้องเข้าวัดปฏิบัติกิจทางศาสนา สิ่งเหล่านี้จึงติดตัวมาตั้งแต่เด็ก

การที่มนุษย์จะใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขนั้น จะต้องอาศัยธรรมะที่สำคัญในการอยู่ร่วมกันในเบื้องต้น จักต้องรู้จักการควบคุมตนให้ได้ทั้งทางกายและวาจาก่อนเป็นอย่างน้อย ด้วยการประพฤติตามหลักศีล ๕^๑ ที่เป็นส่วนเบื้องต้นของธรรมจริยา ๑๐ ประการ คือ

ทางกาย ๓

๑. ละเว้นการฆ่า

๒. ละเว้นการแย่งชิงลักขโมยและการเอารัศเอาเปรียบ เคารพสิทธิในทรัพย์สินซึ่งกันและกัน

๓. ละเว้นการประพฤติก่อล่วงละเมิดในของรักของหวงของผู้อื่น ไม่ข่มเหงจิตใจหรือทำลายลบหลู่เกียรติและวงศ์ตระกูลของกัน

ทางวาจา ๔

๔. ละเว้นการพูดเท็จโกหกหลอกลวง

๕. ละเว้นการพูดส่อเสียดยุยงสร้างความแตกแยก

๖. ละเว้นการพูดคำหยาบคาย สกปรกเสียหยา

๗. ละเว้นจากการพูดเหลวไหลเพื่อเจ้อ

ทางใจ ๓

๘. ไม่ละโมภไม่เพ่งเล็งคิดหาทางเอาแต่ได้

๙. ไม่คิดร้ายมุ่งเบียดเบียน หรือเพ่งมองในแง่ที่จะทำลาย

๑๐. มีความเห็นถูกต้องเป็นสัมมาทิฐิ เข้าใจในหลักกรรมที่ว่า ทำดีมีผลดี ทำชั่วมีผล

ชั่ว

^๑ อิง.ปญจก. (ไทย) ๒๒/๑๗๒/๒๒๗.

ซึ่งธรรมจริยาทั้ง ๑๐ ข้อนี้ เป็นธรรมที่ทำให้เจริญขึ้นพร้อมทั้งทางกาย ทางวาจา และทางใจ แต่ผู้ใดยังไม่มั่นคงทางอารยธรรม ท่านสอนว่าผู้นั้นพึงควบคุมตนให้ได้ในทางกายและ วาจาก่อนเป็นอย่างน้อย ด้วยการประพฤติตามหลักศีล ๕ ที่เป็นเบื้องต้นของธรรมจริยา ๑๐ ประการ นั้น ก็ยังจะได้ ชื่อว่าเป็นคนมีศีลธรรม คือ

๑. เว้นจากปาณาติบาต ละเว้นการฆ่าสังหารไม่ประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย

๒. เว้นจากอทินนาทาน ละเว้นการลักขโมยเบียดบัง แย่งชิงไม่ประทุษร้ายเบียดบังแย่งชิงไม่ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

๓. เว้นจากกาเมศุมิฉฉาจาร ละเว้นการประพฤตินกาม ไม่ประทุษร้ายต่อของรักของ หวงแหวน อันเป็นการทำลายเกียรติภูมิและจิตใจ ตลอดจนทำวงศ์ตระกูลของเขาให้สับสน

๔. เว้นจากมุสาวาท ละเว้นการพูดเท็จโกหกหลอกลวง ไม่ประทุษร้ายเขาหรือ ประโยชน์สุขของเขาด้วยวาจา

๕. เว้นจากสุราเมรัย ไม่เสพเครื่องดองของมึนเมาสิ่งเสพติด อันเป็นเหตุให้เกิดความ ประมาทมัวเมา ก่อความเสียหายผิดพลาดเพราะขาดสติ เช่น ทำให้เกิดอุบัติเหตุ แม้อย่างน้อยก็เป็น ผู้ถูกถามต่อความรู้สีก่อนมั่นคงความปลอดภัยของผู้ร่วมสังคม

การที่จะมีชีวิตคู่ที่ยั่งยืนและมีความสุขได้นั้นอย่างน้อยต้องมีศีล ๕ ซึ่งถือว่าเป็น พื้นฐานของการอยู่ร่วมกัน จากการตอบแบบสอบถามของหญิงไทยแต่งงานกับชาวต่างชาติ ในเขต อำเภอร่องเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด นั้น มีความรู้เกี่ยวกับศีล ๕ และสามารถรักษาได้ครบทุกข้อ

ในการครองเรือนนั้น ศีลข้อที่สำคัญในการครองเรือนนี้ คือ ศีลข้อที่ ๑ คือไม่ ประพฤติผิดในกาม ไม่เบียดเบียนในเรื่องคู่ครอง ข้อที่ ๔ ไม่พูดเท็จไม่เบียดเบียนด้วยวาจาคำพูด และข้อที่ ๕ ไม่เสพสุราและเมรัย ซึ่งทำให้ขาดสติ ซึ่งศีลทั้ง ๑ ข้อนี้ เป็นสิ่งสำคัญในชีวิตคู่

จากการตอบแบบสอบถามถึงหลักธรรมในการครองเรือนของหญิงไทยที่แต่งงานกับ ชาวต่างชาติในเขตศีล ๕ การครองเรือน โดยเฉพาะในเรื่องของความซื่อสัตย์ สังกหัตถ์ ๔ เป็น ธรรมที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของตน เป็นหลักธรรมอีกหลักธรรมหนึ่งซึ่งหญิงในเขตอำเภอร่องเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด ยึดถือปฏิบัติ ซึ่งได้แก่

๑. ทานให้ปัน คือ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสียสละ แบ่งปันช่วยเหลือ สงเคราะห์ด้วยปัจจัยสี่ ทุน หรือทรัพย์สินสิ่งของตลอดจนให้ความรู้ความเข้าใจและศิลปวิทยา

๒. ปิยวาจา พูดอย่างรักกัน คือ กล่าวคำสุภาพไพเราะน่าฟัง ชี้แจงแนะนำในสิ่งที่ เป็น ประโยชน์ มีเหตุผลเป็นหลักฐาน ชักจูงในทางที่ดี หรือคำแสดงความเห็นอกเห็นใจ ให้กำลังใจ รู้จักพูดให้เกิดความเข้าใจดี สนิทสามัคคี เกิดไมตรี ทำให้รักใคร่นับถือและช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

๓. อุตถจริยา ทำประโยชน์แก่เขา คือ ช่วยเหลือด้วยแรงกายและชวนช่วยเหลือกิจการต่าง ๆ บำเพ็ญสาธารณประโยชน์ รวมทั้งช่วยแก้ไข้ปัญหาและช่วยปรับปรุงส่งเสริมในด้านจริยธรรม

๔. สมานัตตา เอาตัวเข้าสมาน คือ ทำตัวให้เข้ากับเขาได้วางตนเสมอต้นเสมอปลายให้ความเสมอภาค ปฏิบัติสม่ำเสมอต่อคนทั้งหลาย ไม่เอาเปรียบและเสมอในสุขทุกข์ คือร่วมสุขร่วมทุกข์ ร่วมรับรู้ ร่วมแก้ไข้ปัญหา เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขร่วมกันในการครองเรือน สังคหวัตถุ ๔ เป็นหลักธรรมอีกหลักธรรมหนึ่ง ซึ่งหญิงไทยที่แต่งงานกับชาวต่างชาติ ยึดปฏิบัติโดยเฉพาะในเรื่องของการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่ญาติทั้งสองฝ่ายจะเห็นได้ว่าหญิงไทยที่สมรสกับชาวต่างชาติในเขตอำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน ๑๓ คนนั้น ได้ยึดศีล ๕ และสังคหวัตถุ ๔ ในการครองเรือน ถึงแม้จะไม่ทราบว่า ศีล ๕ และสังคหวัตถุ ๔ นั้น คือสิ่งใดก็ตาม แต่ก็สามารถครองเรือนของตนได้อย่างมีความสุขด้วยการเป็นคนซื่อสัตย์ จริงใจ คิดถึงใจเขาใจเรา ปฏิบัติหน้าที่ของความเป็นภรรยาอย่างดีที่สุด ด้วยความที่แต่ละคนนั้น เคยสมรสกับชายไทยมาก่อน และประสบกับปัญหาที่ว่าผู้ชายไทยนั้น เอาแต่กินเหล้า เจ้าชู้ ไม่รับผิดชอบในครอบครัว และตัวเอง มีสามีตั้งแต่อายุยังน้อย หน้าที่ของความเป็นภรรยาจึงปฏิบัติไม่ได้ครบถ้วน ไม่สามารถยึดใจของสามีที่เป็นคนไทยได้ ดังนั้นประสบการณ์ทั้งหลายที่ผ่านมา หญิงไทยจึงนำบทเรียนนี้มาปรับปรุงโดยนำหลักธรรมที่เป็นพื้นฐานในการครองเรือน คือ ศีล ๕ และสังคหวัตถุ ๔ มาใช้แก้ไข้ชีวิตในปัจจุบัน อีกทั้งได้เรียนรู้ว่า สามีชาวต่างชาติที่มั่นในความซื่อสัตย์ ต้องมีความจริงใจ ไม่นอกใจ ไม่ชอบการพนัน และต้องรู้จักพอ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ปรากฏอยู่ในศีล ๕ และสังคหวัตถุ ๔ ในพระพุทธศาสนาทั้งสิ้น

๔.๒ ข้อมูลสัมภาษณ์ของหญิงไทยที่สมรสกับชาวต่างชาติที่ประยุกต์ใช้หลักสังคหวัตถุธรรม ๔

จากการสัมภาษณ์หญิงไทยที่สมรสกับชาวต่างชาติในเขตอำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน ๑๕ คนนั้น ได้ประยุกต์หลักพุทธจริยธรรมในข้อหลักสังคหวัตถุ ๔ ดังนี้

การครองเรือนของหญิงไทยกับชาวต่างชาติจะเห็นได้ว่าหญิงไทยส่วนมาก คิดว่าศาสนาพุทธมีส่วนช่วยให้การครองเรือนมีความสุขในยามที่มีความทุกข์ก็นึกถึงหลักธรรมในพุทธศาสนา และเข้าวัดสนทนาธรรมกับพระภิกษุที่ตนเคารพ เป็นที่ยึดเหนี่ยวทางใจ มีการปฏิบัติธรรมถึงแม้จะไม่ได้ปฏิบัติเป็นประจำ แต่ก็ปฏิบัติเป็นบางครั้ง และยังชักชวนสามีชาวต่างชาติให้เข้าวัดปฏิบัติธรรมด้วย

ธรรมะที่ใช้ในการครองเรือนของหญิงไทยที่แต่งงานกับชาวต่างชาติในอำเภอทุ่งเขาหลวงนั้น นอกจากศีล ๕ แล้ว ยังยึดหลักสังคหวัตถุ ๔ ซึ่งได้แก่

ทาน การให้ทานนั้น หญิงไทยที่แต่งงานกับชาวต่างชาติในอำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด ให้ทานแก่ผู้อื่นเป็นประจำ ซึ่งเมื่อให้ทานแล้วจิตใจสงบและมีความสุข ซึ่งเมื่อครั้งที่สมรสอยู่กับสามีคนไทยนั้นไม่สามารถทำ หรือทำได้น้อยมาก แต่เมื่อสมรสกับชาวต่างชาติ เศรษฐกิจดีขึ้น ก็สามารถที่จะทำทานให้กับวัด และสังคมรอบด้านของตนเองได้

ปิยวาจา หญิงไทยที่แต่งงานกับชาวต่างชาติในอำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด ได้พูดจาที่ไพเราะกับสามี บุคคล ในครอบครัว การพูดจาที่ไพเราะเสนาะหุไม่ว่าจะเป็นผู้ใด หรือชาติใด ย่อมยินดีกับผู้ที่มีวาจาที่เสนาะหุ ไม่พูดต่อเสียด ไม่นินทาว่าร้ายคนอื่น พูดเชิงสร้างสรรค์สิ่งเหล่านี้ที่จะทำให้ครอบครัวอยู่เป็นสุข ซึ่งบางครั้งในชีวิตที่เคยสมรสกับชายไทยนั้น อาจจะมีการเปรียบเปรยครอบครัวของตนกับครอบครัวอื่น ทำให้เกิดความน้อยเนื้อต่ำใจเกิดเป็นเรื่องเป็นราวในครอบครัวได้ ปิยวาจาจึงมิได้หมายถึงการพูดเพระอย่างเดียว แต่เป็นการพูดในสิ่งที่ดี เป็นประโยชน์ เหมือนกับคำพังเพยของไทยที่ว่า “ไฟในอย่านำออก ไฟนอกอย่านำเข้า” เพราะจะทำให้บ้านร้อน เป็นสิ่งที่คนไทยโบราณพร่ำสอนลูกหลานไว้ในการครองเรือน

อัตถจริยา การทำประโยชน์ต่อสังคม และการมีส่วนร่วมของหญิงไทยที่แต่งงานกับชาวต่างชาติในอำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด ที่ปฏิบัติเป็นประจำตามที่มี โอกาส

สมานัตตตา การทำตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งหญิงไทยที่แต่งงานกับชาวต่างชาติในอำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด ไม่เคยอวดตัวว่าอยู่เหนือญาติพี่น้อง เพื่อนหรือคนอื่น ๆ

ผู้วิจัยยังสัมภาษณ์หญิงไทยที่แต่งงานกับชาวต่างชาติ จำนวน ๑๕ คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการใช้หลักธรรมในการครองเรือนแล้ว ซึ่งมีผลการสัมภาษณ์ ดังนี้

ด้านข้อมูลส่วนบุคคล

- ๑) อายุเฉลี่ย ๒๐-๓๐ ปี จำนวน ๔ คน
๓๑-๔๐ ปี จำนวน ๔ คน
๔๑ ปี ขึ้นไป จำนวน ๗ คน

- ๒) ระดับการศึกษา
ชั้น ป.๔	จำนวน	๕	คน
ชั้น ป.๖	จำนวน	๗	คน
สูงกว่า ป.๖	จำนวน	๓	คน

- ๓) ปัจจุบันประกอบอาชีพ

แม่บ้าน	จำนวน	๕	คน
---------	-------	---	----

	ทำร้านอาหาร	จำนวน	๓	คน
	นวดแผนโบราณ	จำนวน	๑	คน
	พนักงานตามโรงงาน	จำนวน	๒	คน
๔) มีรายได้อต่อเดือน	๑๐,๐๐๐ – ๓๐,๐๐๐ บาท	จำนวน	๕	คน
	๓๐,๐๐๐ – ๕๐,๐๐๐ บาท	จำนวน	๘	คน
	๕๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป	จำนวน	๒	คน
๕) สถานภาพสมรสกับชาวต่างชาติ	จดทะเบียนสมรส	จำนวน	๕	คน
	ไม่ได้จดทะเบียนสมรส	จำนวน	๕	คน
	หย่าร้าง	จำนวน	๑	คน
๖) สถานภาพครอบครัวก่อนสมรสกับชาวต่างชาติ	อยู่ด้วยกัน	จำนวน	-	คน
	แยกกันอยู่	จำนวน	-	คน
	หย่าร้าง	จำนวน	๑๐	คน
	โสด	จำนวน	๕	คน

ด้านการนำการประยุกต์หลักจริยธรรมไปใช้ในการครองเรือน

คนที่ ๑^๒ การครองเรือนอยู่กับสามีชาวต่างชาติใช้หลักพรหมวิหาร ๔ คือ เมตตา ความรักใคร่ปรารถนาที่จะให้อยู่เป็นสุข เป็นความรู้สึกที่มีกำลังมากพอต่อการลดความอยาก ความโกรธ ความราคะ ความรักฉันครอบครัวมีใจเมตตาต่อผู้อื่น

คนที่ ๒^๓ การครองเรือนของข้าพเจ้าใช้หลักธรรมมรรคา ๘ คือ สัจจะ ความจริง ซื่อสัตย์ต่อกัน ทั้งจริงใจ จริงวาจา ในการกระทำ

คนที่ ๓^๔ การครองเรือนกับสามีชาวต่างชาติใช้หลักธรรมมรรคา ๘ ข้อ ขันติ ความอดทน มีจิตใจเข้มแข็งหนักแน่นไม่กลัวความอดทน ฝ่าฟันอุปสรรค

คนที่ ๔^๕ การครองเรือนใช้หลักธรรม สมชีวิตรม ๔ หลักธรรมการดำเนินชีวิตตามวิถีชาวพุทธ ก็สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตในทุกยุคทุกสมัยได้เป็นอย่างดี

^๒ สัมภาษณ์ นางสมจิตร พฤกษชาติ, วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖.

^๓ สัมภาษณ์ นางสุรี รัตนภักดี, วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖.

^๔ สัมภาษณ์ นางสาวอมรรัตน์ ฌรงค์ชัย, วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖.

^๕ สัมภาษณ์ นางสาวแสงจันทร์ ตรีเหรา, วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖.

คนที่ ๕^๖ การครองเรือนกับสามีใช้หลักธรรม สมชีวิธรรม ๔ ข้อ ๒ คือ สมศีลา การมีศีลเสมอกัน กล่าวคือ มีความประพฤติปฏิบัติ มีคุณธรรม จริยธรรม กิริยามรรยาทสอดคล้องไปกันได้ ไม่ขัดแย้งกัน

คนที่ ๖^๗ การครองเรือนกับสามีชาวต่างชาติใช้หลักธรรม สังคหวัตถุ ๔ ข้อ ปิยวาจา เจริญถ้อยคำที่ไพเราะอ่อนหวาน แสดงออกซึ่งความรัก ความเมตตา หวังดีต่อสามีชาวต่างชาติ

คนที่ ๗^๘ ชีวิตการครองเรือนใช้หลักธรรม ๔ สังคหวัตถุ ๔ ข้อที่ ๑ คือ ทาน การให้ การสังเคราะห์ การเสียดสละ การแจกแบ่ง เป็นต้น ทานเป็นกุศล เจตนาที่อาศัยปัญญา มองเห็นคุณค่าของการให้

คนที่ ๘^๙ เป็นครอบครัวที่มีความสุข ถึงแม้สามีจะนับถือศาสนาคริสต์แต่เลื่อมใสในพระพุทธศาสนา เมื่อกลับมาเมืองไทยจะชวนภรรยาไปวัด บริจาคเงินทุกครั้งที่มาจำพรรษา และเข้าร่วมกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา หลักธรรมที่ใช้ในการครองเรือน คือ ศีล ๕ และความซื่อสัตย์ต่อครอบครัว และสามี

คนที่ ๙^{๑๐} เป็นครอบครัวที่มีความสุขอีกครอบครัวหนึ่ง สามีไหว้พระให้ความเคารพ มีห้องพระในบ้าน สนใจการทำสมาธิและไปทำบุญที่วัด ใช้หลักธรรมในการครองเรือน คือ ความอดทนและมีสัจจะต่อกันและกัน รักษาศีล ๕ ได้บางข้อ ช่วยเหลือสังคม

คนที่ ๑๐^{๑๑} สามีหันมานับถือศาสนาพุทธ สวดมนต์ นั่งสมาธิ สนใจหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา หลักธรรมในการครองเรือนนั้น ต้องมีสัจจะและซื่อสัตย์ต่อสามีไม่คิดนอกใจ พยายามรักษาศีล ๕ ให้ครบทั้ง ๕ ข้อ พยายามเลิกดื่ม และเลิกการพนัน

คนที่ ๑๑^{๑๒} สามีนับถือศาสนาคริสต์ เข้าวัดและเข้าร่วมกิจกรรมเป็นบางครั้ง โดยเฉพาะช่วงสงกรานต์ ธรรมะที่ใช้ในการครองเรือน รักษาศีล ๕ แต่ยังไม่ครบแน่นมีความซื่อสัตย์ต่อครอบครัว

^๖ สัมภาษณ์ นางรัตดา บำรุงรัตน์, วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖.

^๗ สัมภาษณ์ นางสาวจันทร์เพ็ญ ไบคเบอร์, วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖.

^๘ สัมภาษณ์ นางสาวดา วังศรี, วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖.

^๙ สัมภาษณ์ นางสาวนวลสวาท จินดา, วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖.

^{๑๐} สัมภาษณ์ นางใหม่ วุฑฺธิ, วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖.

^{๑๑} สัมภาษณ์ นางนิตยา สรรพสุข, วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖.

^{๑๒} สัมภาษณ์ นางนิภาพร พิมพ์รัตน์, วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖.

คนที่ ๑๒^{๑๓} สามีนับถือศาสนาคริสต์ แต่เข้าวัด หลักธรรมที่ใช้ในการครองเรือนคือ ๕ รักษาได้บางข้อ มีสัจจะต่อตนเองและสามี

คนที่ ๑๓^{๑๔} สามีนับถือศาสนาพุทธ สวดมนต์ นั่งสมาธิ สนใจหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ธรรมะที่ใช้ในการครองเรือน รักษาดี ๕ และความซื่อสัตย์ต่อครอบครัวและสามี

คนที่ ๑๔^{๑๕} การครองเรือนของหญิงไทยที่แต่งงานกับชาวต่างชาติก็ยังยึดถือ ๕ การครองเรือนโดยเฉพาะในเรื่องของความซื่อสัตย์สังกหัตถ์ ๔ เป็นธรรมที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของตนเป็นหลักธรรมอีกหลักธรรมหนึ่ง ซึ่งหญิงในเขตอำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด ยึดถือปฏิบัติตามพระพุทธศาสนาหลักธรรม

คนที่ ๑๕^{๑๖} ปิยวาจา ใช้หลักธรรมพูดอย่างรักกัน คือ กล่าวคำสุภาพไพเราะน่าฟัง ชี้แจงแนะนำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ มีเหตุผลเป็นหลักฐานซึ่งสูงในทางที่ดี หรือคำแสดงความเห็นอกเห็นใจ ให้กำลังใจรู้จักพูดให้เกิดความเข้าใจดี สมานสามัคคี เกิดไมตรี ทำให้เกิดรักใคร่นับถือและช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

ด้านครอบครัว

สถาบันครอบครัวในภาคอีสาน โดยเฉพาะครอบครัวที่มีสมาชิกแต่งงานกับชาวต่างชาติ ได้มีการเปลี่ยนแปลงความคิดและพฤติกรรมจากอดีต เริ่มตั้งแต่ความคิดเกี่ยวกับเกณฑ์ในการตัดสินใจเลือกคู่ครองที่อิงอยู่บนพื้นฐานทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญ จากการสัมภาษณ์พบว่าสตรีอำเภอทุ่งเขาหลวง ที่แต่งงานกับชาวต่างชาติ ส่วนใหญ่แล้วจบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ -๖ ซึ่งเป็นผู้ที่ผ่านการแต่งงานครั้งแรกกับสามีคนไทยมาแล้ว แต่ต่อมาได้เลิกรากับอดีตสามีคนไทย โดยส่วนใหญ่มีลูกติด ๑ คน และได้เริ่มต้นชีวิตใหม่กับสามีชาวต่างชาติ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วเป็นชาวยุโรป โดยเฉพาะในกลุ่มของประเทศเยอรมัน อังกฤษ และกลุ่มประเทศสแกนดิเนเวีย สามีสามีชาวต่างชาติมีอายุเฉลี่ย ๕๐ ปี และประมาณหนึ่งในสี่ของผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ ๖๐ ปีขึ้นไป มีรายได้เฉลี่ยประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาทต่อเดือน แต่ภรรยาไม่สามารถระบุได้ว่า สามียจบการศึกษาและประกอบอาชีพใด สามีสามีชาวต่างชาติประมาณเกือบร้อยละ ๓๐ และอาศัยอยู่กับภรรยาที่ประเทศไทยเป็นการถาวร ซึ่งในกลุ่มนี้เป็นผู้ที่เกษียณอายุแล้วทั้งสิ้น ส่วนที่เหลือเดินทางไปมา ระหว่างประเทศ

^{๑๓} สัมภาษณ์ นางพรทิพย์ ชูดวง, วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖.

^{๑๔} สัมภาษณ์ นางสาวพวงแก้ว จันทมา, วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖.

^{๑๕} สัมภาษณ์ นางสาวพิน นุริตมนต์, วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖.

^{๑๖} สัมภาษณ์ นางสาววิรณัฐ บุตรโคตร, วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖.

ไทยและต่างประเทศ ส่วนทั้งความสัมพันธ์ระหว่างเครือญาติภายในครัวเรือนที่มีความห่างเหินกันมากขึ้น แต่ก็ไม่ได้ละเอียดกัน ยังเป็นเสาหลักในการรวมญาติ ในเวลาที่กลับมาอยู่เมืองไทยด้วย

ด้านเศรษฐกิจ จากการสัมภาษณ์ ทั้ง ๑๕ คน ส่วนใหญ่จะเคยสมรสมาก่อนและมีสภาพความเป็นอยู่ที่ค่อนข้างลำบาก ประกอบอาชีพขายบริการบ้าง จนกระทั่งได้พบกับชาวต่างชาติที่เข้าใจและแต่งงานในที่สุด จากฐานะที่ยากจนไม่มีอะไร ก็กลับกลายเป็นคนมีฐานะ มีบ้านหลังใหญ่ มีที่ดิน มีอาชีพ มีรถยนต์ สภาพทางครอบครัวดีขึ้น มีรายได้ที่สามีชาวต่างชาติมอบให้เป็นประจำทุกๆ เดือน

ด้านสังคม สังคมความเป็นอยู่ของหญิงไทยในเขตอำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด ก่อนที่จะแต่งงานกับชาวต่างชาติ มีสังคมเช่นเดียวกับ หญิงอีสานทั้งหลายเมื่อแต่งงานกับชายไทย ต้องรับผิดชอบทั้งงานบ้านงานเรือน การทำมาหากิน เลี้ยงลูก อีกทั้งสังคมของชาวพุทธเราสอนให้มีความกตัญญูต่อบิดามารดา เมื่อแต่งงานกับชายไทยแล้วไม่มีความสุข ไม่สามารถหาเงินทองมาให้กับบิดามารดาของตนเองได้ ประกอบกับความไม่รับผิดชอบของชายไทย จึงเกิดการหย่าร้าง และพบกับชายชาวต่างประเทศ อาจได้รับการแนะนำจากญาติพี่น้อง จากเพื่อน ประกอบกับการเอาอกเอาใจของชายชาวต่างชาติ ทำให้ตัดสินใจแต่งงานกับชายต่างชาติ และเมื่อแต่งงานแล้วสภาพความเป็นอยู่ดีขึ้น สามารถจุนเจือบิดา มารดาได้ บุตรที่เกิดกับสามีคนไทยก็ได้รับการศึกษาที่ดี มีโอกาสช่วยเหลือสังคมรอบด้าน อีกทั้งยังมีเวลาในการเข้าวัดปฏิบัติกิจทางพระพุทธศาสนาได้อีกด้วย

ด้านวัฒนธรรม หญิงไทยในเขตอำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด ก่อนที่จะแต่งงานกับชาวต่างชาติสภาพทางวัฒนธรรมของหญิงเหล่านี้ จากการศึกษาทั้งการสัมภาษณ์ และการสนทนา ถึงแม้ว่า จะมีบางคู่ที่ไปใช้ชีวิตในต่างประเทศ แต่ก็ยังคงไว้ซึ่งวัฒนธรรมดั้งเดิมคือ มีความกตัญญู มีความเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา นำหลักธรรมในพระพุทธศาสนาไปใช้และใช้ประสบการณ์ที่ผ่านมาเป็นบทเรียนที่จะใช้ชีวิตในปัจจุบันให้มีความสุข

สรุปจากการสัมภาษณ์หญิงไทย ที่สมรสกับชาวต่างชาติ จำนวน ๑๕ คน จะเห็นได้ว่า หญิงไทยเหล่านี้มีอายุระหว่าง ๒๐ – ๕๐ ปี เคยสมรสกับชายไทยมาแล้วถึง ๑๐ คน ไม่ประสบความสำเร็จในชีวิตเพราะชายไทยเจ้าชู้ ดื้อมเหศวร ไม่รับผิดชอบ มีบางคนที่เกิดจากตัวเองที่ไม่ทำหน้าที่ของตนเองจึงทำให้ครอบครัวล้มเหลว และเป็นบทเรียนให้กับตนเองเมื่อมาแต่งงานใหม่กับชาวต่างชาติ ชายชาวต่างชาติได้รับการเลี้ยงดูให้เป็นผู้มีความรับผิดชอบ เมื่อหญิงไทยได้สมรสกับชาวต่างชาติ บทเรียนชีวิตมีอยู่แล้ว จึงได้มีการปรับตัวเองให้ดีขึ้นเพื่อให้ชีวิตของตนเองมีความสุข โดยใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา และการทำตนให้เป็นคนปกติ คือ รักษาศีล ๕ ถึงแม้จะรักษาได้

ไม่ครบทุกข้อก็ตาม ถึงแม้ชาวต่างชาติจะเป็นสังคมที่แยกตัวจากบิดามารดา แต่ความต้องการของเขาก็คือ ต้องการให้ภรรยาของตนเข้ากับครอบครัวของตนเองได้มีความซื่อสัตย์ไม่สุรุษสุร้าย ไม่นอกใจ ประกอบกับพื้นฐานของคนไทยเป็นคนอ่อนน้อมดังนั้นการเข้ากับผู้ใหญ่ ญาติของสามีได้ จึงไม่เป็นปัญหา และหญิงไทยที่แต่งงานกับชาวต่างชาติ นั้น จะรักษาสีล ๕ บางคนสามารถรักษาได้ทุกข้อ แต่บางคนรักษาได้เพียงบางข้อ อีกทั้งยึดหลักธรรม คือ สังคหวัตถุ ๔ มาปฏิบัติโดยที่อาจจะไม่ทราบความหมายของสังคหวัตถุ ๔ ก็ตาม แต่ก็สามารถใช้ชีวิตครอบครัวด้วยหลักการสังคหวัตถุ ๔ คือ การให้ทาน วาจาทิโปเราะเป็นประโยชน์ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ หรือแม้แต่การถนอมน้ำใจและสงเคราะห์ครอบครัวของสามี